

הרץ ויוריקה (צביה)



נולדה ב-1942 בעיר טורדה באולם גדול המכיל מציאות קשה של נשים ילדים ומבוגרים ללא מיילדת כאשר היא נולדה אמה קילחה אותה במים קפואים כי לא היה מים חמים והיא חלתה ויה לה המון בעיות בריאותיות עד היום. אמה כלל לא ידעה שהיא בהריון היא גילתה שהיא בהריון רק בחודש רביעי בערך וכל התקופה הזאת היא הניקה את אחותה הקטנה שהיה אסור וגזל את כל הויטמינים מויוריקה ולטענתה מאז שאחותה לקחה ממנה את כל הויטמינים הנדרשים לבניית הגוף היא חלשה וסובלת מבעיות

בריאותיות עד היום. כשאמה הייתה צריכה ללדת אביה היה במחנה עבודה והוא לא ידע מתי היא צריכה ללדת, אבל באותו היום שהיא ילדה הייתה לו הרגשה שהיא צריכה ללדת והוא דאג לה כל כך ולכן הוא ברח ממחנה העבודה כדי לראות איך אישתו מסתדרת. משמייים הוא הגיע בדיוק ללידה עצמה ראה שהכל בסדר וחזר חזרה משום שאם היו תופסים אותו היו הורגים אותו.

לויוריקה אחות ואח שגם הם שרדו את השואה ברוך ה', בנוסף לאמה היו 5 אחיות שגם הן שרדו את השואה אך הסבתא לא שרדה ומתה בתקופת השואה.

כשנשאלה האם מישהו הגן עליה או על משפחתה ענתה בחיוב שכאשר היא הייתה חולה מאוד במחלה נדירה (זיהום קשה בבטן) והייתה זקוקה לתרופה יקרה מאוד, חבר של אביה שהיה אחראי במשרד הבריאות אישר להם לקחת את התרופה בחינם, ואם לא הייתה לוקחת את התרופה היא קרוב לוודאי הייתה מתה.

ויוריקה הייתה במחנה ריכוז במשך 3 שנים מלידתה עד סוף המלחמה בשנת 1945. היא מתארת יום טיפוס במחנה הריכוז כיום שבו אמה מטפלת בה ובאחותה, כאשר יש ירי טילים יורדים למקלטים, למרבה המזל לאמה היה שפע של חלב ולכן היא ניזונה רק מחלב אם במשך שנה ושמונה חודשים משום שלא היה אוכל אחר לתת לה.

השפלה שזכורה לה היא שאחד המפקדים רצה את אמה ואחותה הציע את עצמה משום שלאחותה היו כבר בעל וילדים, ולכן המפקד וחבריו לקחו אותה ופשוט אנסו אותה.

היום העצוב ביותר שזכור לויוריקה כילדה זה שלא הסכימו לה לדבר משום שזה היה מסוכן וכל הזמן אמרו לה להיות בשקט.

אמונותיה של ויוריקה לא השתנו בעקבות החוויות שחוותה בשואה, הם תמיד חגגו את החגים והדליקו נרות. וכאשר הם הגיעו לארץ היא ראתה שכאן בארץ לא שומרים כמו בחו"ל ופה נוסעים בחג והיא הייתה בהלם שכך מתנהגים. היא מאוד רצתה לשמור על הדת ועל כל המנהגים וכך היה.

בעקבות כל המחלות שעברה ויוריקה הוריה לקחו אותה לכל הרופאים על מנת שינסו לפענח מה יש לה וכל אחד אמר משהו אחר ולבסוף הביאו לה תרופה שהצילה אותה. כאשר גדלה ויוריקה, והתחתנה היא רצתה כבר להביא ילדים ולא נקלטה משום שהייתה חלשה ולפני כל הריון לקחה המון תרופות על מנת שתוכל להיכנס להריון וברוך ה' כיום יש לה שלוש בנות שהביאה אותן בקושי רב בעקבות בעיות בריאותיות.

מקום שחרורה היה טורדה והם שוחררו על ידי החיילים הרוסים ומשם כל המשפחה עברה לעיירה קרוז שם היא למדה והתחתנה בשנת 1961 ועלתה לארץ ישראל בגיל 35 מרומניה במטוס ב-1977 והתגוררה בבאר שבע עד עצם היום הזה.

ויוריקה חושבת שאם מנהיגי העולם היו מנסים לעצור את השואה הם היו מצליחים אך לדעתה לא היה אכפת להם מהיהודים ולא עשו כלום על מנת לעזור.

המסר של ויוריקה לדורות הבאים הוא שהמקום היחידי ליהודים זה רק בארץ ישראל! כי בחו"ל יש אנטישמיות גדולה יותר.

ויוריקה הייתה במוזיאון יד ושם אבל לא בכולו רק מעט זמן לכן היא לא הספיקה לראות המון.